

Pozor! Od 1. avgusta izhajamo vsakega 1. in 15. v mesecu!

Poštšina plačana v gotovini

SOBOTA, 19. JULIJA 1952

10 dinarjev

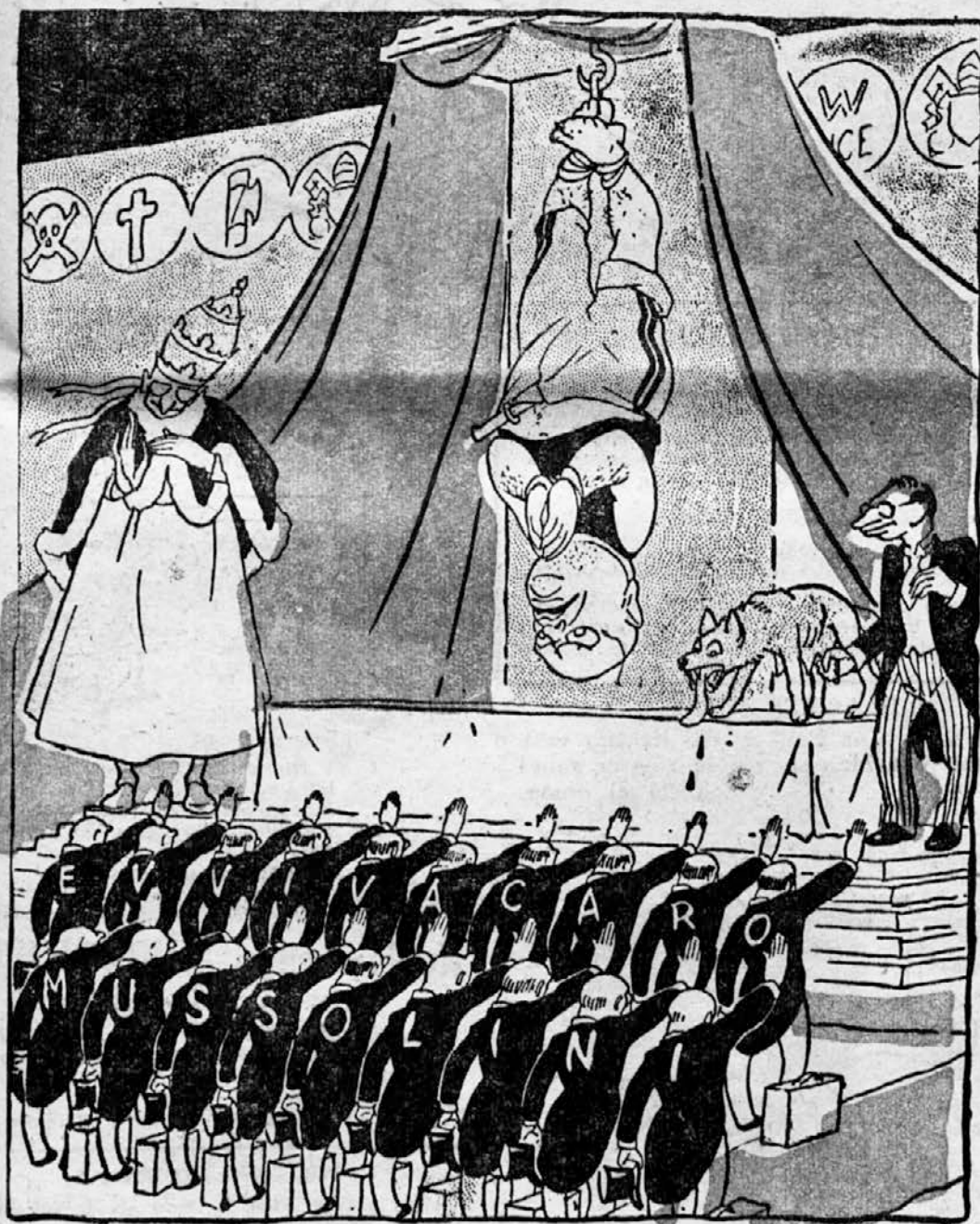
TOTI LIST

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH · IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 11

19 rimskih apostolov

TOTI RADIO

Naj, poslušalci, to vas nič ne moti, da je tržaški radio zdaj RAI, ker bo o Trstu radio vam Toti poročal verno, kakor do sedaj.

Kar dobro Genova je naredila z »Italijo« iz Trsta zamenjavo: dve ladji za prefekta je dobila kar polni dve — za eno prazno glavo!

Trst novega dobil je psa čuvaja, kastrata, ki je prav hudo učen: po dveh da hodi in po laško laja, odkar je bil na univerzi — CLN

Odtise na Madžarskem so pobrali pisalnim strojem v opomin kancelistom, zdaj bodo še za svinčnike izdali orožne liste — le kominformistom.

Z orožjem bodo Franca založili Britanci, ker se za odnos jim gre normalen. Morda v gibraltarski villi jim vrnil Franco bo obisk? Kdo ve!

Bacile iz Kitajske je privlekel dr. Johnson, canterburyski dekan, v dokaz pred parlamentom se je slekel: rdeče je povsod zaznamovan!

Prijatelj hišni, Sergej Karakadze, je Bukarešto naglo zapustil, odšel je na zdravljenje v Stalin-Bad-See, ker se je — na prepihu prehladil.

Prišli zamorcem bodo lepši časi, odkar na Poljskem so ugotovili, da bele pege rastejo na vasi, če bodo se — na Poljsko preselili.

Sudanci Faruku so sporočili, da so pripravljeni, da mu državo bi s krono vred na glavo posadili, če le ima — zadosti trdno glavo!

Pogorel zadnjič Taft je kapitalno, čeprav bil dobro izoliran je doma, zdaj mož odprl bo zavarovalno agencijo za raso, če bo šla.

K privatnikom bi radi preselili v Britaniji se vsi avtomobili, pa so zaenkrat sklep svoj umaknili, ker so se v javnem prahu izgubili.

Na koncu še zares, ne za zabavo: izhajati bo nehal Toti list, če nam po Donavi humor v državo pošiljal bo — romunski humoristi!

„... in prisegamo Ti, da bomo storili vse, kar je v naših močeh, da Te, če bo le mogoče, v Trstu spet postavimo na noge!“

Ana Pauker:

PRESEL VES BLESK JE...

Prešel ves blesk je in sijaj,
s katerim smo svetili,
prijazni niso več nam zdaj
ljudje, ki prej so bili.

Bili trabanti smo samo,
brez lastne energije,
ki vedno takrat mrknejo,
ko sonce se jim skrije.

In ker trabanti smo samo,
podvrženi smo meni:
v konjunkciji da eni so,
ko v opoziciji so eni.

Prešel ves blesk je in sijaj,
brez sonca smo zbledeli,
na nebu kremeljskem sedaj
so drugi zablesteli...

SOLDAŠKA

(Kitajska narodna)
Kitajček sem mlad,
korejski soldat,
ker »Veliki brat«
se hoče vojskvat'.

Kitajček sem mlad,
se vprašam večkrat:
zakaj pa naš »brat«
ne gre se vojskvat'?

Kitajček sem mlad
in vedel bi rad:
za kaj pravzaprav
naj glave bi dal?

POVEJTE, PROSIM VAS LEPO...

(Delavska)

Poglejte si samo ta dva:
imata grupo isto,
pri istem delu sta oba,
ki je enako čisto.

A za obleko prvemu le
denar ste izplačali,
mar drugi naj obriše se
za njo pod nosom, ka-li?

Povejte, prosim vas lepo,
gospodje iz kanclije,
odkrito, če morda ni to
primer — birokracije!

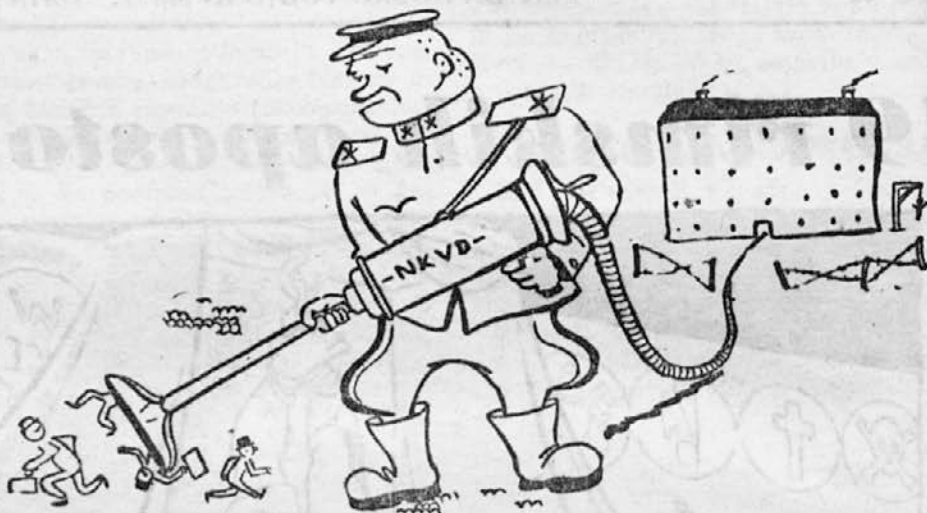
Vsi ministri so klečali
in strmeli v baldahin,
ki pod njim despot je ležal,
modri, vzvišeni Stalin.
»Slava ti, nebeško sonce,
slava genij naš, Stalin!
Ti nas v blagostanje vodiš,
domovine zvesti sin!
Kolikor jih je sedelo
na prestolu kdaj popréd,
do kolena ti ne seže
niti Lenin, naš profet.
Ah, kadár natura vzame
k sebi te v svoj naročaj,
kaj bo z nami, kaj bo z nami

Stalinove copate

(Po Ivanu Cankarju)

»hlapci tvojimi tedaj.«
In so tarnali, jokáli,
in še bolj in zmerom bolj,
on pa sname z nog copate,
položi jih na prestol.
»Ne prestanite, sodrugi —
v komitet mudi se mi,
tukaj so copate moje,
vsak medtem naj jih časti.«
Vsi ministri, diplomati.

vsi hiteli so navzkriž:
»Oj copate, naša radost,
o naš bog, naš paradiž.«
To se zjoče takrat Stalin,
od veselja zaihti:
»Vidim, da ideji zvesti
ste res vsi tovariši!
Stalin vaš je na prestolu,
vaš diktator — demokrat,
na prestolu so copate,
Stalin vam je — par copat!
Moj naslednik so copate,
naj umrem zdaj brez skrbi,
one vodijo državo,
vsak naj verno jih časti!«

Tako si mali Janezek predstavlja čistko**CELJSKA ORDINACIJA**

Zdravnik: Vidite, moji praški so vam pomagali, da ste se v mesecu dni zredili za celih deset kilogramov.

Celjan: Kaj vaši praški! Pomagalo je edino to, da sem se aboniral v zakupnem gostišču pri Žerdonerju onstran mosta!

ZAKUPNO GOSTIŠČE**Restavracija Pri mostu, Celje**

nudi cenjenim obiskovalcem izborna jedila in pijače vseh vrst. Lep senčnat vrt! Solidna postrežba! Prepričajte se še Vi!

HLAČE SE TRESEJO...

Draga Ana Pauker, daj kakšno vest o sebi! V velikih skrbih smo — za sebi! Rakosci et comp.

IZKUŠNJE NA ČEŠKEM

Pan kuža nadobudnemu sinku:

»...in kadar lajšaš, gobec proti zahodu!»

V Dubrovniku tam na morju
letos so visoke cene
In zato naš Tone rajši
v »Dubrovnik« doma kar krene.
Ta lokal je brez vstopnine,
(kajti ni ga na razstavi).
Tone rajši brez vstopnine
ga kozarček več dol spravi.

Restavracija „DUBROVNIK“

MARIBOR, ROTOVŠKI TRG

toči stalno izvrstno dalmatinsko vino na
senčnem vrtu, posutem z belim poličan-
skim peskom. Vsak čas topla in mrzla
jedila.

Gost. podjetje »Majolika«, Rotovški trg

POLITIČNI KOMENTAR

»Kaj praviš, Aldo, a temu, da je 300 bivših
fašistov odpuščenih iz službe?«
»Hm, zdi se mi, da jih je nekam malo!«
»Ej, ljubček, razumeti moraš, da so odpustili
pač samo tiste k' jih lahko utrpijo.«
»Kako to misliš?«
»No, pomisli. Če bi res odpustili prav vse
fašiste, bi ostala naša junaška vojska brez ko-
mandnega kadra, vlada brez svojih svetovalec,
država brez policije in narod — brez vlade!«

Romunska patrola pod zaščito

Ikejada

Ike na konju sedi trojanskem, k volitvam ga vodi,
konja za rep Taft drži, za konjem pa množica hodi,
ki si v Trojo želi, zato naprej konja potiska,
vajeti v rokah drži pa štab, ki v konjičku se stiska.
Lodge, senator mlad, fair, ki pest in komolce prezira,
Dewey, star as, guverner, ki v štabu v ozadju statira,
Hoffman, mogotec poznan, ki med industriji deluje,
Williams bankir in Mc Cann, ki se kot vojak odlikuje,
v glavnem je Ikejev stan, ki v konju trojanskem stanuje
in se pripravlja na dan, ko se na pozornico vsuje
v boj za visok položaj, takrat ko nastopi čas boja,
razen, če morda tedaj — jim vrat ne odprla bi Troja!

„Enotnost“ Koroških Slovencev

Ali trio: Muri — Kadras — dr. Steinacher

»RAZVOJ«

Haderlap imenoval
se je kot majhen fantič,
zdaj je novinar postal
in je samo še — hlapčič.
V šoli je prepisoval
tujih možganov trofeje,
takšen je vedno ostal:
borec za »Pravde« ideje.

Vsa ma o se potol ...

»... uragi 'Koroški Slovenec', saj ne bo
hujšega kot nekaj laži pod tvojim ime-
nom ...«

CELOVŠKI TRIO

Zjutraj, že ob rani uri,
ko bife se že zapira,
tam pred »Kosto« koncertira
znani trio Čuri-muri.
Trio Fischer, Dolfi, Muri
je za note brihtne glave,
mu ne delajo težave
KLS-višaji, duri
Pesem njihova je ubrana,
Dolfi »Rozental« prepeva,
Fischer »Barčico« premlevala,
Muri pa »O Marijana«.
Lepše, kakor te, donijo
pa njih pesmi emigrantske,
ki talente muzikantske
njihove nam potrdijo.
A čeprav ob vsaki uri
trio vneta jih premlevala,
nihče drug jih ne prepevala
kakor trio Čuri-Muri.

„Čakati
je
treba...“

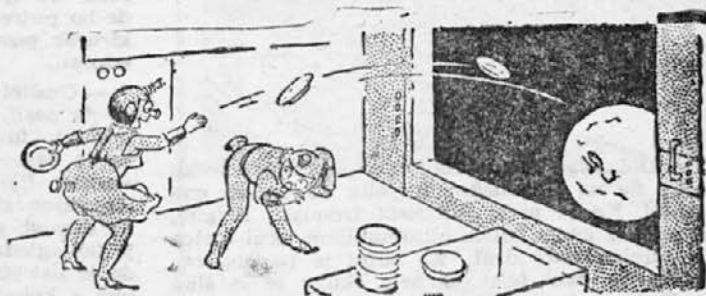
je dejal ribič, ki je ves popoldan brez uspeha
lovil ribe. In tedaj se je spomnil, kako hitro in
točno so ga postregli v VELEBLAGOVNICI
trgovskega podjetja »DOM«, Maribor, Gosposka
ulica 18, kjer je dobil vse, kar je hotel, po so-
lidnih cenah

ČUDEŽ

Senzacionalnemu čudežu so bili priče
pred dnevi prebivalci vzhodnega Berlina,
ko je prispel iz zahodnega Berlina nek
turiist s a m v vzhodno cono.

ENA IZ VSEMIKJA

Maršovec: »Nikar ne meči krožnikov skozi okno,
sicer bodo v nekaterih državah tam doli spet govo-
rili o fantastični maršovski iznajdbi!«

JUTRANJA POEZIJA

Ob Ljubljani »Za vodo«
zjutraj hodijo na vodo
dolgočasni in zaspani
kultivirani meščani.

UNIONSKI OGNJENIK V LJUBLJANI

Hm, pravijo, da ni baš varno
ob »Unionu« zdaj hoditi.
baje je možno tam nemarno
po glavi jih dobiti!
Pa bil je Martin svoje dni atlet,
uteži dvigoval,
zakaj mu z »Uniona« kamen
je na glavo pal,
pa le ni znal.

Kaj bi čevlje trgal
tukaj in pa tam!
Kadar boš kaj rabil,
stopi samo k nam!

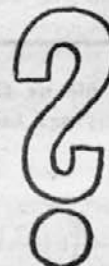
Mi v galanteriji
trrdka smo vodeča,
in zato široka
masa nas poseča!

VELETRGOVINA Z GALANTERIJSKIM BLAGOM

„UNIVERZAL“

MARIBOR, CAFOVA UL. 1

Ali
je potrebna luč
Ne!

Saj danes vsakdo ve, da je zbiranje odpadnega
materiala koristno za naše gospodarstvo in za
zbiratelja!

Naše gospodarstvo dobi z zbiranjem odpadnega
materiala dragocene surovine in prihrani na ta
način devize, zbiratelj pa dobi kup denarja in
ta tudi ni za — smet!

Zato vse odpadne materiale k

„Surovini“

podjetju za promet z odpadnim materialom
MARIBOR, TRŽAŠKA CESTA 95

U Ljublan mama zdej cela puplava beneskh nuči. Se na Ilirjanskem kupališ sa zadnč ena zrihtal. Ke je pršla tud tista trnouska Brigita, ke zdej iz enem belem autumubilam ukul šprica pa Lublančanke draž. Za bufet je pa ena restauracija tku fejt skrbela, kukr se le šika za Tedn turizma. Tom sa namreč tak vin tučil za refoškota, de b se še kaktus pusušu, če b ga z njim zalivou.

— Zadnč me je en amerikansk Sluvene pred blušm Figucam prašou, če sa tiste prprave na Knezou bajt antene za televizija. Kar debel me je pugledou ke sm mu pujasnu, de sa tist reklamn reflektorji. Pol je pa zamrmrou neki ud tistga kupa, ke nej b biu tolk velk, de b se lohkeč vidl.

— Lublansk zakonsk mužeje sa se končn uddahnil, ke je ublast tiste kriminalne kavalirje zvohal, ke sa na manufatura simpatije luvil. Če bo šlo use pu pravic, bo padla pr tej afer gvišn kakšna puštena šalamonska sodba.

— En tak, ke je zmiri rad na kakšn linij, je zadnč nek organizacij takšn pism pisou: Spodi pudpisan Pepe izjaulam, de je biu moj poba Dolfek, ke je bl cimerherju kt men pudobn, kršen u moj odsotnost. Takrat sm jest pr Strajzlnu plu. Tem potam krst preklicujem in tud dougou ne priznam, ke sa nastal s tem u zvez. Raven tku sa brez mojga prstanka ta družga pobeta Poldeta h birm pelal, ke sm blu takrat jest u Litij. Usa odgovornast nos tuvarš Rajsnedl, ke je biu za botra. Zravn tega je pa pobu še taka ura šenkou, ke zmiri pr mir stuji.

— Prauja de je hotu zadnč eden napraut samomor iz nesrečne lubezni pa je u tivolsk bajer skoču. Pa se mu ni nč zgudil, ke je kar na vrh vode ustou, tku je gosta ud same umazanije. Prec ke je k seb pršou, je pa dau izjava, de na misl na tku umazan način nkul več na un svet rajžat.

— Za enga šest let starga fantka je en pu-božn gspud spisou prošna za penzion, pa ga je pol res dubu in scer pu sojem starm učet. Stara mat ma tud penzion pu enem starm učet, starši ud fanta sa ja pa u Amerika pupihal. Zgleda, de je tist, ke je zadoužen pu sektorju takšnh mladoletnh penzionov že tud sam za u penzion.

— Lublansk špitau ma dve bajte: ena na Polansk 48, ena pa u Zivinozdraunišk 2. U ta pru žveta on pa ona, pa mata, zatu ke sta u penzion, usak pu ena soba in pu ena kuhna, u ta

drug pa stanuje familja treh ldi u en sobe. Stanvanjska kumisijsa pa na use tu nima nč za rečt, ke špitau ni u njen kumpetenc. Zgleda, de bo putrebn pr tej zadeu ud nekod en pušten kiruršk puseg, de se taka nezdrava novotvorba udprau.

— Gasilci sa pred kratkim u Ambrožoumbloku rižota gasil, pa voda zapiral. Ena stranka je šla u mest, in pstila rižota na priganem koharju, ke je rajž mende tku pametn, de se zna sam skuhat. Bl naumn je pa kohar, ke je skor ceu stanvanjske zažgau. Ta druga stranka je pa šla na dupust, pipa ud vode je pstila pa udprta, de je tko zgledal, kukar če b Mizisiipi iztiru. Prauja, de je tist strank zarad vode preklet vroče ratal, uno s koharjem je pa kr zazebl, ke je zvedla, de b lohka bajta zgorela.

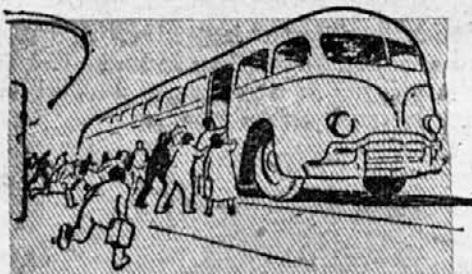
— U Lublan sma zabeležl ena gromozanska detonacija, kukar de b šou u zrak pulfturn. Pa se je le zvedl, de sa u nebottičniku vinsk fohmani flaše nafilal iz neustalenm vinam, pa je use štoflce kt na kumanda u lift pugal. Klet se je grozn stresla, ldje pa tud ud smeha, ke sa zvedl, kuku se nekter na vin zastopja.

— Ce greste kdaj pu Večn pot, pazte de se prec ne preselte direkt u večnost. Tom namreč iz taka naglea brzija vagončki iz predora čez cesta, de še zaklet na morš pa si že na unim svet.

— Izvrstn so se pubrigal zadnč u hotel Belvi za ena tuja trgouska delegacija. Čeprou je blo use, naprej naručen, je dve ure čakala na aufnit. De b pa stvar ne bla čist narobe, sa ji pa za 25 useb prpraul dve takšne mize, kakršne maja pu navad na usem svet za štir nurmalne ldi.

— Lublansk hotel Union se je hotu dvignt za neki nadstropij. Pa sa urbanisti rekl, de se tur na da napraut, ke bo Miklušičeva cesta čez kakšnh stu let razširjena. Na ta razširitu sm jest tku raduvedn, de bom na usak način teh stu let najno pučaku, pa če me tud prec hudič uzame.

Brzina in pa nizka cena
To avtobusna je domena.

Opozarjamo potnike, da smo na novo uvedli AVTOBUSNO PROGO MARIBOR — LJUTOMER

Odhod avtobusa iz Maribora ob 6.45 in 15.00, odhod iz Ljutomera ob 6.00 in 15.00.

Na vseh medkrajevnih progah smo uvedli v času Mariborskega tedna povratne vozovnice s 25% popustom. Povratne vozovnice veljajo za en dan, dobijo pa se na vseh postajah in postajališčih medkrajevnih prog z dohodom v Maribor.

Po zelo ugodnih cenah nudimo kolektivom avtobuse za izlete ob nedeljah.

Tudi na progi Maribor—Zagreb je znižana tarifa. Iz Maribora v Zagreb stane avtobus 580 din, povratna vozovnica pa, ki se dobi tudi ob delavnikih, 980 din.

DRŽ. GOSPODARSKO PODJETJE

„Avtobusni promet“
MARIBOR

VINISKE OVCICE župnika Verderberja Pavla so res potrpežljive molzne živalice. Ni jtm mar, če ni niti soli pri hiši, glavno je, da dajejo gospodu dosti vsega. In hvaležni gospod molijo za duše svojih ovčic, posebno za svojo ljubljeno Papa Ivano. In kako ljubke so živalice s tretjeredniškimi trakci okoli vratu, na njih pa cingljajo zvončki Marijine družbe. Kako idilično bi bilo, če ne bi bilo treba voditi evidence, koliko namolzejo gospod iz njih...

SREDNJEVEŠKO ELEKTRARNO so odkrili v Brestanici (prej Rajhenburg) — če verjamete ali ne — v njej pa srednjeveške viteze Javoriča, Mozerja, Likarja in njih oprode Svetlina, Zupanca, Lihtenvaderja in druge. Vitezi so imeli celo svoj viteški red, kjer so razpravljali, ali ima lahko vojvoda Javorič dve ženi ali ne in o raznih sorodniških zadevah: kakšen naslov naj bi dal Ladotu, kakšen Vutkoviču, kako naj razdelijo premije na prihranku premoga itd. Tudi oprode so imeli svojo sindikalno organizacijo in svoj statut, po katerem je bil lahko član te organizacije samo nekomunist, da ne bi žalili svetega HJ-viteza in zaslužnega Dolfetovega križarja Silva Mozerja. Grajski valpet Mirko Svetlin pa je vihtel nad tlačani svoj bič in jih učil spoštovati oblast, ki je »pankrti in smr-kavci« niso bili vredni.

Ce pohitite, si lahko še ogledate to srednjeveško trdnjavo, še preden odidejo vitezi in njih oprode na zaslužen »dopust«. Viteški rodovnik pa vam bo z veseljem razložil glavni tehnik Likar ali pa njegova žena, tajnica uprave. Ne zamudite ugodne prilike, da si ogledate ta zanimiv srednjeveški dokument!

NAJBOLJ ZAPOSLEN trgovec z mašami na debelo je župnik Janez Bergant iz St. Vida pri Stični. Revez je imel toliko naročil, da je moral od 1147 naročenih maš oddati kar 722 maš drugim v delo. Od 425 preostalih pa je dobil plačanih le 216, ker je vse ostale moral imeti zastoj za svojo obširno žlahto od Adama naprej. Mož je s svojimi dumping porokami po 80 dinarjev, oklici po 3 kovače in pogrebi od 4 do 8 kovačev prišel čisto na kant, tako da bo moral napovedati konkurz. Pravi, da bo opustil trgovino na debelo in se posvetil raje trgovini na drobno, v kolikor pa mu 10,47 ha posestva ne bo dajalo nič več, kot mu je dosedaj, pa bo prevzel zastopstvo vatikanske stvarinarne gumbov med zamorčki.

GLAVNA STVAR JE UŠ!

Raynatelj mariborskega muzeja prof. Teply je med zgodovinarji načel vprašanje, ali so stari Slovani že imeli uši ali ne.

— Hrabri Samo! Kaj bi naredil profesor Teply v letu 1952, če bi imel v rokah tele majhne uši!

— Če bi ga tako grizle kot naju, bi jih najbrže pobil...

Temu prav nič ne škoduje,
ker blago pri nas kupuje.

Tekstilna tovarna v Laškem

proizvaja in nudi odlično blago za moške obleke, ženske kostume, plašče, volnene odeje in prejo.

Resk:

Teta Nana le sanjari

I.

Teta Nana le sanjari
in takole včasih pravi:
Nas »ta boljše« goljufajo,
ker nam čisto nič ne dajo,
da bi se še bolj razvili
v borzijance — oderuhe,
v špekulante in skopuhe,
da bi kakor stare čase
lahko mislili le nase.

Teta Nana je sanjar,
novih časov ji ni mar.

II.

Teta Nana le sanjari
in na skrivnem vse mrcvari:
Nas »gospodo« so zaleteli,
ko so nam »ta boljše« vzeli
kar na eden, dva, tri, fiks —
ti prekleti socialisti,
bajtarji in komunisti,
ki zdaj hočejo vse zase,
nič ne »šonajo« nam stare čase.

Teta Nana je sanjar,
ker prišla je ob denar.

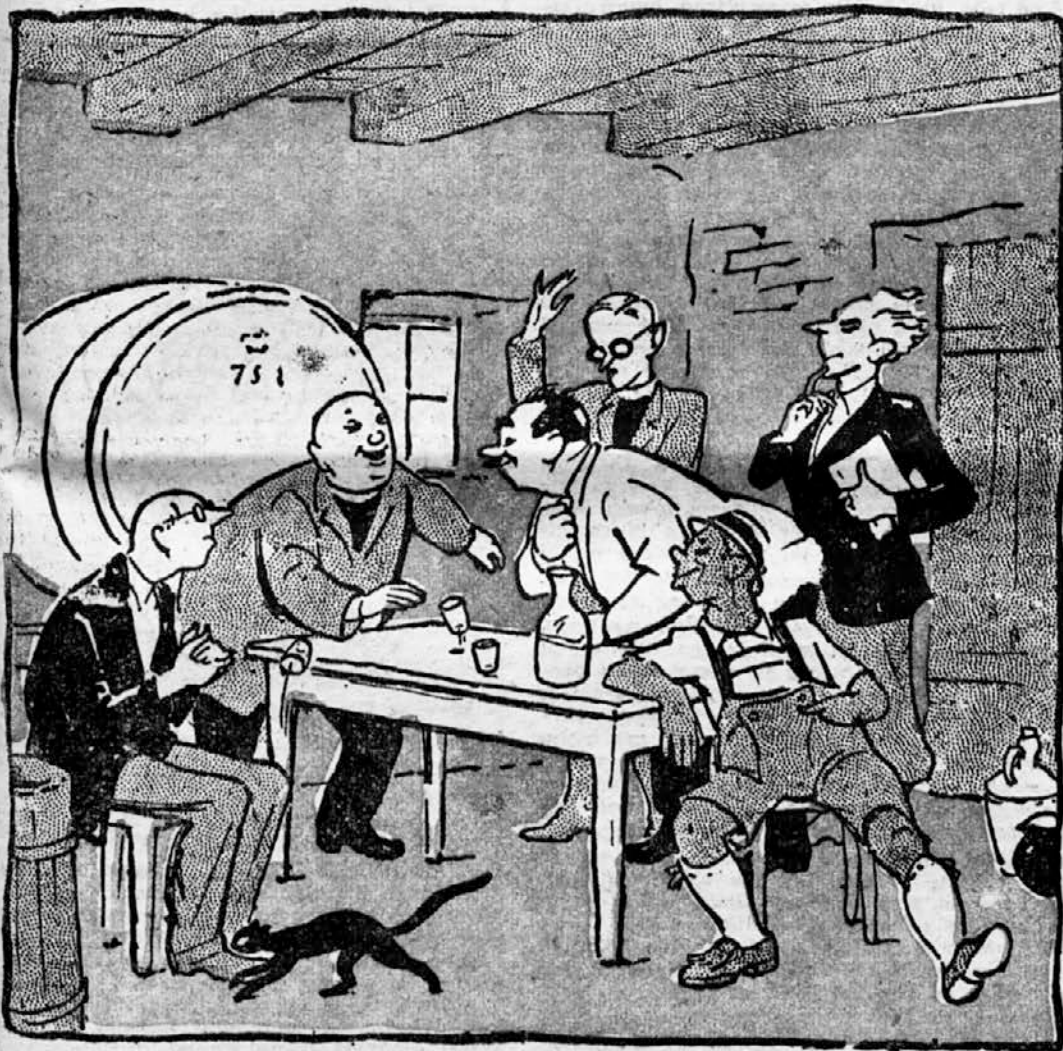
III.

Teta Nana le sanjari
in na tihem še rovari:
Izdajalce — klerikalce,
fajmoštre in liberalce
nič ne puščajo v državne
posle,
da bi imeli »folk« za osle,
kot bilo je stare čase,
ko smo bli še boljše rase.

Teta Nana je sanjar,
naj jo vzame starinar.

Pterel ne bo šel v klasje!

Po vaseh in trgih se zbirajo družine »bivših«, ki bi radi na bodočih volitvah splavali zopet na površje.

Župnik: „Gospoda! Zdaj se ne bomo kregali, kdo bo župan — ti, on ali tretji! Glavno je, da dobimo občino v roke mi!“

KDO DA VEČ? IN NIHČE VEČ?

Da, tako je rekel tekst:

»Kdo da več?«

»In nihče več?«

In potem, ker se nihče ni oglasil k besedi, je romal krzneni plašč, ki je priromal čez lužo k nam na račun siromakov, v roke novega lastnika.

Gospod župnik iz Petrovec pa so prejeli 8000 dinarjev.

Siromaki pa so se ob tem dogodku sešreli in ne potrebujejo plašča.

HIP — STRIP — HURA!

V »Poletovih povestih« brez vesti,
Milčinskega neznan risar pesti.
Tako mu je junake vse »skracal«,
da najbrž avtor bo od mrtvih vstal!

LITERARNI OTROBI V »LJUDSKEM GLASU«

O, Grički Vanč, uprašujem te — pa ne iz zlobe:

kdaj boš končal neslâne vezati otrobe?

Za poletje kot nalase —
jasno — ni na meni plašč —
lahek suknjič je na meni.
Drugi vsi so prepoteni,
sonce trapasto pripeka,
hladna moja je obleka.
To veliko je veselje,
suknjič dal sem delat v Celje!

Tam pa ga najbolje izdelajo

»OBILICA«

kjer izdelujejo tudi vse vrste konfekcije,
prešite odeje, perilo, pletenine itd.

NA TRGU

- Kupite solato! Poglejte, kako je lep!
- Po čem pa dajete kilogram?
- Po 50 dinarjev...
- Kako, da je naenkrat tako draga?
- Ja, veste, toča mi je čisto vse uničila...

NAS HUMOR

— Pravkar se mu je javil nek inženir
s prošnjo, da ga premestijo v provinco...

O, le vrti me in praži,
spekel me ne boš nikdar!
EMULGIT mi kožo straži,
ognja mi je malo mar.
Daj, še ti se z njim namaži,
in zagorel boš lepo
kje ob Jadranu, na plaži,
koži pa prijetno bo!

„EMULGIT“

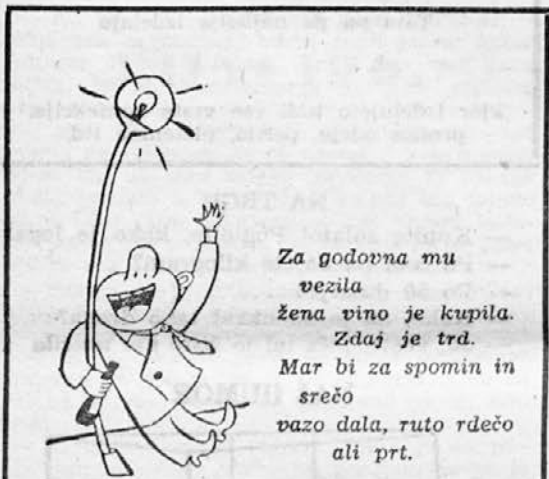
za sončenje

»ZLATOROG«

KRONIKA JURČKA FRNIKULE

In tako smo šli tudi mi na Mariborski teden. Najprej sta šla stric Lojze in sestra Milica. Stric Lojze zato, ker ima »permanentno« karto, Milica pa za znižanje stroškov — stric namreč ne bi utegnil prenesti svojo »permanentno« do ograje v Razlagovi, ker sem moral jaz čakati na Milico in odnesti karto še drugim, dokler nismo na ta inteligenten način eden za drugim vsi prišli na razstaveni prostor, kot mu pravijo. Tam smo na vinski pokušnji našli strica Lojzeta že pri drugi buteljki šte. 37. Ko je kasneje prišel očka, je moral plačati stricu še eno buteljko šte. 62. »Madonca,« je rekel stric Lojze zelo prepričevalno, »saj sem ti vso familio zastonj noter spravil, pa boš že riskiral tistih par kovačev za šte. 62!« Ko pa je očka kasneje napravil kalkulacijo, je ugotovil, da je — tudi če ne upošteva mojih obrabljenih podplatov in sla-

Za godovna mu
vezila
žena vino je kupila.
Zdaj je trd.
Mar bi za spomin in
srečo
vazo dala, ruto rdečo
ali prt.

Trgovsko podjetje »Papir« vam nudi NARODNE UMETNINE

Vezenine, keramiko, umetno kovane predmete izberite v prodajalnah v Mariboru v Gosposki ul. 3 in na Partizanski cesti 9

dolegov, ki jih je sestra pojedla ta čas, ko smo čakali drug na drugega — še vedno na zgubi za devet kovačev. To je seveda močno dvignilo njegovo razpoloženje. Stric Lojze pa ga je hitro potolažil, da gre to konec koncev le v korist Mariborskega tedna — »... saj ves ta rompom-pom edino le oštarija gor drži!« je dejal, in samo, če bodo gostinci dobro zaslužili, bodo tudi lahko plačali vse investicije na Tednu!

Očka pa se je kregal in je dejal, da je Mariborski teden gospodarska in kulturna revija Maribora in je zato hotel tudi pogledati razstavo.

Stric pa je dejal: »Paperlapap, če bi bila ta razstava res kaj vredna, bi ji železnica gotovo dala popust, tako pa so rekli gospodje na železniški direkciji v Ljubljani, da pije lahko vsak tudi doma, brez polovične vožnje!« Zato pa so tudi na Mariborskem tednu tri dobro obiskane vinske pokušnje in samo ena slabo obiskana slikarska razstava!

Končno je vendar zmagala gospodarska linija — očka je rekel, da je še vedno ceneje, če gremo gledat razstavne prostore, kot pa sedeti na vinski pokušnji.

Njemu se je pridružila še ženska linija — mamica, teta Ivanka in sestra Milica, ker jih je le preveč mučila radovednost. Jaz pa sem se jim pridružil kot kurir za vozo — med očkom, ki je bolj dolgo stal pred izložbami tobaka, likerja in klobas in med ženskami, ki so »bremzale« v sobah s tekstilom, bomboni in pohištvo.

Očka je bil s šnopom kar zadovoljen, teta Ivanka pa je rekla, da je pred vojno gledala v Gradcu eno razstavo, ki je bila vsaj tisočkrat večja in lepša. Mamca pa je ugotovila, da smo svojčas na razstavah zmerjali, ker nismo mogli nič od tega, kar je bilo razstavljeno, kupiti. Danes pa zmerjamo spet zato, ker je vse na prodaj...

Tako smo se srečno vrnili na vinsko pokušnjo, kjer pa je bil komaj še prostor za strica Lojzeta, njegovo peto buteljko šte. 29 in še kopicico njemu podobnih vnetih obiskovalcev Mariborskega tedna. Zato smo šli na drugo stran, tja kjer razstavljajo gostinci pomanjkanje stolov, miz, postrežbe in organizacijskih sposobnosti, kot je dejal očka jezen, ko smo hodili okrog sto ograj in gredic in le do mize nismo mogli priti. Končno nam je zaradi usmiljenja, osebnega starega znanstva in petih kovačev, ki mu jih je stisnil očka, le neki natakar prinesel od nekod vegasto mizo. Sedeli smo pa kar na deski, položeni prek sodčkov kot afne na veji. Tako je vsaj rekel stric Lojze, ko je zavohal, da že imamo vino na mizi in je prilezel za nami.

Tako smo lepo sedeli še pozno v večer in jedli klobase s sosrednega »štanta«, kjer so bile enkrat bolj poceni kot v elitnem lokalu, kjer smo sedeli. Očka je sicer dejal, da bi morali mi otroci domov, ker po odloku MLO ne bi smeli biti zvečer zunaj — stric pa je dejal, da se za ta odlok itak noben hudič ne zmeni in da si naj očka le pogleda vso tisto mularijo, ki stoji okrog plesišča in pleše vso noč za dva kovača vstopnine, drugače pa samo odžira prostor in razgled na prima inozemski program iz Zagreba tistim gostom, ki preko gostincev skrbijo za uspeh Mariborskega tedna. Še vsa sreča, je dejal, da pleza tisti akrobat po žici s strehe na streho, drugače bi na razstavišču sploh ne bilo kulturnega programa na tem 18 dni dolgem, toda slavnem Mariborskem tednu.

PS. Ko sem to pismo pokazal očku, me je prijel za uho in dejal, če res nisem videl na Mariborskem tednu ničesar drugega kot samo gostilne. Pa sem mu rekel, da vse drugo itak lahko vidim v izložbah — edino razen koloradskega hrošča, ki žre kmažom krompir, ljudem na okraju in pri časopisih pa živce.

Zato pa do prihodnjč končam

Tvoj Jurček Frnikula,
pionir v I. d razredu gimnazije

Ej, jaz nisem tak bedak,
da bi šel na vrtljak!
Te zabave mi ni mar,
k »Brazdi« nesem svoj denar!
Tam nasitim se slaščic,
o, jaz sem prebrisan tič!

TRGOVSKO PODJETJE

»BRAZDA«, Maribor

nudi v svojih paviljonih na razstavišču slaščice in ostale artikle po izredno ugodnih cenah. V vseh poslovalnicah pa boste dobili te dni pristno bučno olje.

HUDA KAZEN

V neki mariborski kavarni še vedno točijo nekakšno bezgovo brozgo, ki jo po nemarnem imenujejo: malinovec.

Mama: Le nič se mi ne kujaj! Za slabo izpričevalo sem ti zagrozila, da boš moral za kazen popiti poln kozarec kavarniškega malinovca.

POZOR PRED AVTOMATI

PRAPERTNIK MIRKO, vlakovodja, je kot predsednik sindikalne podružnice na glavni železniški postaji v Mariboru predstavljal avtomat, v katerega so člani sindikata metali članarino. In ker se je avtomat večkrat pokvaril, tako da ni več pravilno kazal, so ga morali dati v popravilo. Pri popravilu so našli v avtomatu kup denarja, ki je tamkaj zastajal, celo tistih 12.000 dinarjev izkupička od družabnega večera. Zato: pozor pred pokvarjenimi avtomati!

Kako se je Mariborčan na en dan petkrat okopal

— Azo hajt hobi an gic, libe frau Muršec...!
— Kaj ne povete, libste frau Kliček! Zakaj se te jezite?

— Naja — hobs ina e šo ercölt — od her Sepla in her Zane Fifta. di bos ma kšribn hom.

— Jo, jo! Se že vem erinat. Da her Sepl, der bos med vojsko pri vermansafti na Prundorfl so di gošn ima gveet hot, no pri hajmatbundi se je tudi na veliko procal.

— Toti, ja, toti! Pa tisti Zane Fifi, s kerim sta bla imafurt camen ko rit pa srajca! No te dva hom ma kšribn iz Graca zavolo pezuha v Marpugi, če bi jih gor yzela za ni dan al dva. V hoteli mehtns net loširn, homs kšribn, zavolo tistih starih zohnov no kšihov fon hitlacajnt, bisns e —

— No ja, natirli, pa tudi naha, ko sta po campruhli durhprenala v Avstrijo pa tam unteršticala tiste, kak se jim že reče — kristuskempfare no matjašipefrajere, hobi kert.

— Na, na, losma tes libal Azo, jas sem totim aufdarštel en priif aufšrajbala, da jih seve natirli hercll na kvantir gor vzemem, tudi kečen dni, samo da bi kakšn zohn dol prnesla, kakšn zajdnpluzerl, zo šik, pa amerikaniš ajnufufciga najlonštumfe, pa kakšno ekstra fajf žajfo, pa manikircajk, pa a tihl, pa a gumipol za froce, pa še eno par zo lauta šene zohn, hobi kšribn, da je pri nas šreklihl huda lakota, da smo goli no bosl, no da se iberhaupt sploh rajn niks ne dobi, pa še tisto, kaj se dobi, da vse ozna gor pokupi, za drugo pa itak gnara nimamo...

POS�UH!

Poletove Podobe in Povesti Prihajajo
Pred Presenečeno Publiko! Poceni Pripovedne in Podobne Publikacije o Popularnih Prispevkih (Po Petnajst din). Posegajte Po Poletovih Podobah in Povestih!

P P P

— Na — und sans naha kuman, da her Sepl pa her Zane Fifi...? Pa sta kaj prnesla?

— Natirli sans kuman, frau Muršec, mit rajspop, prek colamta! Pa jaz sem taki frajt mela — kens ina denkn — olte frajnd und zo... Ona dva sta pa se tak freh, majnazöl: »Niks kens

Za bolezen so zdravila,
za ljubezen jih pa ni!

Za oboje pa pomaga
zdravljenje v

Dobrni!

POHITITE IN SI ZAGOTOVITE PROSTOR!

uns mohn, te do, mir san jec baj di socialistn!«
homs ksokt...

— Boooooos? Da her Sepl, pa pri socialistah?
Da Sepl, toti, ko je frija imafurt tičal pri gospu Obršani fon da jezuitkirhn...? Na zo bos! Bos zi net zogn, frau Kliček!

— Jo, jo, darzölbige! Natirli sem jim en štrudl spekla — zo prima, kens e — no pohendle hobi kauft, pa vineršnicle, pa naturšnicle, pa spet pohendle! Und kfresn hom te cvoa, o du majnegite, vi di tepatn! Glih ko bi že sedem let rajn niks ne dobla v lape...

— Na und bos homs proht?

— Proht, proht! Hernsma auf mit te pledn frageraj! An šmora sta prnesla, tez is jo, zakaj mam taki gic...

— Boooooos? Um himihergoteviln? Kak je to megljh?

— Na kloar, ko sem jim pa pisala za lauta fajf zohn, te sta pa prnesla seboj eno elektrišpirno za kuhno, pa eno škatlo za žajfo — natirli brez žajfe: te kenima zelba kauft — pa en pakerl cukrov za froce, tez is ols! Und da šena štrudl, pa vineršnicl, no naturšnicl...

— Pa inere pohendln? Na zo bos! Und zunst niks? Ja pa mogoče so jima colpeamteri kaj bek zeli?

— A bos, niks homs proht! Samo iberhaupt nur žret sans kuma obl, te cvoa hungaluda, te elendigen. Pa sem te naha taki gic dobla, hobi ksokt, šauc, tes vajtakime, hobi ksokt, še predno grem po šantarmarimilic, hobi ksokt...

— Kaj pa naha?

— Niks naha! Naha sans ganga, furt! Takšna švajnaraj, majnazöl!

— Na — oba trestns ina, frau Kliček! Te frau Šibart — kens e — tak je tudi na hargenau tak draufcolala

— Te frau Šibart a? Bos zi net zogn!

— Jo, jo, te frau Šibart a!

Na azo, gocatdank, te pa le nlsn jaz alajnik zo tepat ajnikfoln! Gocaj dank...

PESEM GASILSKEGA POVELJNIKA

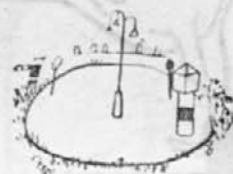
Mi gasilci smo iz Hoč,
nič ne gremo na pomoč,
če na Pohorju gori
naj kdo drug gasit hitl!
Avto se lahkó pokvari,
z njim voziti — bog obvari!
Peljemo se v skrajni sili,
če nas kdo v to prisili.
Otvoritev mi gasimo,
ko ob vincu se potimo,
če pa kje zares gori
nas to kajpak ne skrbi.

VODIČ PO MARIBORU

Ko z vlaka popotnik
izstopi na cesto,
pokažeš na planke
s prešerno mu gesto:
»Ko zadnja bo seja
korejska končala,
postaja nam nova
bo tukajle stala.«

Takrat, ko so Hitlerju
v klaje šle zmage,
pripeljal se sem je
med hajlarje drage
in s tega balkona
je tulil kot prase,
da Marburg njegov je
za vse večne čase.

Posebno pozornost
naj tujec obrne
napravi, ki lahko
mu glavo odškerne.
Prenizko postavljena
takšna reč kmalu
je vzrok lahko, da se
bo znašel v špitalu.

Največji naš kip in
obenem edini,
je fantek ta mali,
namenjen mladini.
Kdo da je ta fant in
v čigav je spominček,
ne ve se. Morda je
Tappeinerjev sinček?

NESLUTENA RUDNA BOGASTVA

— No, Janezek, pa mi povej nekaj o rudnih nahajališčih v Jugoslaviji.

— Prosim, tovariš učitelj, imamo bogata ležišča bakrene rude, pa v Mežici svinčeno rudo, v Trbovljah premog in... in... asfalt na mariborskem glavnem mostu... in... tudi na Mariborskem otoku bodo začeli izparevati vodo iz bazenov in pridobivati razne soli...

Kar tiče turizma
naš Maribor žanje
vsled lege in zraka
odkrito priznanje.
Ima pa še druge
lepote neštete,
ki v temle vodiču
naj bodo opete.

Ponosni na tole
smo ulico našo,
(med vojno služila
je bombam za pašo).
Samo nje ime nam
povešči ni, kajti
ne levo, ne desno
cvetlic v njej ni najti.

Da čimveč zelenja
bi mesto krasilo,
na to se od nekdaj
pri nas je pazilo.
Kako rigorozno
drži ta postava,
pa priča je Glavni
trg, kjer raste trava.

Poglejte ga, fantek!
Ta stvarca uboga
spremembam lastništva
nesramno se roga,
od bivše države,
prek Rajha, to malo
je detece z milom
do danes vzdržalo.

Vodič tale prvi
po vojni izdani
je skromen, pa vendar
začetki so dani
za večjega, ki bo
vse mesto do Pekar
obdelal. A to bo
že pravi Baedeker.

NIHCE ne more reči, da so Jeseničani lokal-patrioti. Zato bodo tudi raje naročili cevi za kopališče pri Stari Savi iz inozemstva, čeprav bi jih lahko dobili kar na Jesenicah. Pravijo, da če so že tako dolgo čakali na kopališče, da bodo počakali še do zime. Če pa tudi do takrat še ne dobijo cevi iz inozemstva, pa bodo dobili vsaj škropilni avto, ki bo pozimi prav toliko zalegel kot kopališče!

NE SPOZNA se na kratice upravitelj osnovne šole v Kranju, pa zato noče dovoliti učencem kranjske SUG, da bi lahko uporabljali šolske tuše za kopanje. Mož menda misli, da je SUG kaj v sorodu s srbohrvaško besedo — šuga.

DOSTI FUNKCIONARJEV mora imeti podjetje Slaščičarne in kavarne Kranj, ko zahteva za vse funkcijske dodatke. Morda pa bi podjetje lahko funkcioniralo tudi brez funkcijskih dodatkov z malo manjšimi dobički?

PROŠNJO za prevedbo iz ranga komunale ceste v rang republiške je vložila cesta skozi Kranj. In to ne toliko zaradi tega, ker ono republiško bolj čistijo in večkrat osvežijo s prho, kot zaradi tega, ker ji kranjski pešci prekinjajo sorodstvo do tretjega kolena nazaj!

»Postoj, — sicer streijam
kar brez usmiljenja!
Tatvina bo tale
tvoj konec življenja!
»Ne dam tega plena,
naj stane me tudi
življenje, saj vzel sem
ga tokrat pri

„GRUDI“

Tam pa je tako dobro blago, da se spleča
riskirati celo smrt!

DA »GLUMACI« niso nikakšna opera, temveč čisto navaden kriminalni film, so ugotovili obiskovalci jeseniškega kina, ki so mislili, da bodo videli in poslušali opero, pa so gledali samo detektivski film. Drugi dan pa se je izkazalo, da so »Glumaci« presneto dobri glumaci, ker so dan pred tem in dan po tem postali iz detektivov vendarle — »Glumaci«!

PODJETJE »Jelovica« iz Škofje Loke ima menda same učence v gospodarstvu, saj so razstavljali na razstavi učencev v gospodarstvu kar izdelke iz — magacina podjetja!

ŠKOFJELOŠKI VRTNARJI pa so res od vraga! Ker vedo, da ne morejo konkurirati drugim z nizkimi cenami solate, so raje napovedali vsem vrtnarjem tekmovanje v strogem pridržanju »uradnih ur«. Pravijo, da bi lahko brez skrbi napovedali tudi Škofjeločani vsem mestom tekmovanje: kdo plačuje najdražje solato?

SAMO ENA SEDMINA ŠKOFJELOČANOV je vegetarijancev, zato pa tudi samo enkrat tedensko prodajajo v Škofji Loki v trgovini s sadjem in zelenjavo sadje. Kranjsko »Sadje« bi jih sicer rado prevzgojilo v vegetarijance, pa se v Škofji Loki ne dajo!

NIČ PREVEČ simpatičen ni gospodinjam škofjeleški vodovod, ki samo dvakrat letno pobira vodarino, čeprav jo zaračunava kar — po simpatijah!

V RADOMLJAH so pa tiči! Odkar jim je sneg podrl strešno konstrukcijo na zadržnem do-

mu, so postali prekleto previdni. Sedaj ga bodo pustili par let, da ga preizkusijo še na dežju in soncu in če bo preizkušnjo vzdržal, pa ga bodo dogradili do konca!

ZARADI BOŽJEGA MIRU se je žrtvoval za delavce mojster krojaške zadrage v Poljanah (v Poljanski dolini), ki je z administratorko sestavil novi tarifni pravilnik. Mojster Miroljub je namreč že vedel, da bo osnutek zavrnjen, pa je vznemirjanje okoli sestavljanja tarifnega pravilnika prihranil delavcem — za drugikrat!

GLUHARJEVI HELENI je menda nekdo stopil na rep, da je tako ganljivo zacvilila na čelu pevskega zbora v cerkvi: Marija, k tebi uboge reve...

JUTRANJO RAZPRODAJO ostankov pijače od prejšnjega dne je uvedel od 7. do 9. ure hotel »Korotan« na Jesenicah. Čisti izkupiček je namenjen za nabavo postelje na reakcijski pogon tov. upravniku, da bo zjutraj lahko prihajal že pred 9. uro.

BLAGAJNICARKA mestnega kina iz Radovljice je tako vnetja za kulturno padalstvo, da hoče vse svoje ožje sorodstvo seznaniti kar

brezplačno s kulturnimi skoki iz njenega stanovanja na sedeže v kinodvorani, seveda med predstavo!

»Ne slišim nič, ne vidim nič,
me vsa oblast ne briga nič,
ker prav mi pride vsak belič!«

je priljubljena pesem župnika Zbontarja iz Kamne gorice, ki si jo polglasno brunda, ko brez dovoljenja pobira denar po cerkvi. Ni zameriti gospodu, da nimajo dobrega glasu, ampak da vseeno pojejo, čeprav nimajo — posluha!

ŠPORTNE ZANIMIVOSTI

Nekateri mariborski nogometaši iščejo za svoje dvoboje diskretne sekundante. Prednost imajo tisti, ki znajo nuditi prvo pomoč. Ponudbe je poslati pod šifro »Novi šport«.

Iz zanesljivih virov smo zvedeli, da bo splošna bolnica odprla poseben oddelek za poškodovane nogometaše »prostega stila«...

Da v porušenem Braniku
nove hiše se gradijo,
to lepo je, vendar ta reč
kaže že na packarijo.

Tisti, ki so v času borbe
kar lepo ob strani stali,
hiše imajo, invalidi
pa še zdaj živijo v štali.

Kdo je kriv te lumparije,
to izvedeti se mora,
pa naj bo to ta al oni,
doleti naj ga pokoral!

Zadržna ekonomija
v Novi vasi se sprašuje,
kam živino naj bi dala,
ko ji zgradba primanjkuje.

Pri duhovniku, seveda,
našli gluha so ušesa,
briga njega, če živina
k vragu gre ali v nebasa.

Za dve svoji kravi rabi
hlev, ki dolg je kilometer,
in ne mara, da bi štalo
mazal mu zadržni veter.

Ambulantni voz v Postojni
iz prometa se je umaknil,
ker se nek tovarni avto
ga je premočno dotaknil.

To zgodi se, če ti vozi
kamion pijana glava.
A rešilnemu želimo
kmalu zopet rebra zdraval!

Jožko Silič traktorist je,
da ga zlepa ni dobili,
traktor v vipavsko reko
zna na lepem preobrniti.

Takšnih večjih traktoristov
sam bog oče naj nas varje,
s traktorjem loviti ribe
za enkrat predraga stvar je.

Zadruga v Dotenji vasi
zdaj preživlja hude čase,
v njej je nekaj takih kmetov,
ki skrbijo le bolj zase.

Kar je pametnih, poštenih,
mislijo, seve, drugače,
danes, jutri pometali
ven bodo vse zavirače.

Letos marsikje na Krasu
takšna se novica čuje:
da ob teh prevročnih dnevih
pitne vode primanjkuje.

Marsikje pa je narobe:
vode toliko imajo,
da jo lahko vražji birti
cele litre v vino dajo.

Naj za danes bo zadosti!
Kraška burja zapihala
bo spet drugič, ko po svetu
novih bo vesti nabrala.

Letoviška pošast

Znanstvenikom je končno le uspelo odkriti grozno pošast, zaradi katere so letos naša letovišča tako dobro obiskana

VEČ KULTURE

Tega načela se je držala nova delikatesna trgovina v Ljubljani, ki si je nadela naziv »Tosca«. Ker je to izreden prispevek h kulturnejšemu izgledu naše metropole, predlaga »Toti list«, da tudi gostinska podjetja čimprej dobe »kulturne naslove«. »Toti list« bo na tem mestu naštel nekaj predlogov za preimenovanje:

Hotel »Slon« — v »Soročinski sejem«
Kavarna »Union« — v »Mrtve duše«
Bar »Nebotičnik« — v »Gadje gnezdo«
Kavarna »Evropa« — v »Podtalni tok«
Restavracija »Rio« — v »Majhne so te stvari«
Kavarna »Emona« — v »Na dnu«
Restavracija Slamič — v »Os življenja«
Kolodvor. restavracija — v »Pogine naj pes«.

Stoji, stoji tam mesto belo,
oj Celje belo in veselo,
stoji že dolgih pet sto let,
o njem vam hočemo zapet.

Teater stari se prenavlja,
saj čezenj res že vsak zabavlja,
opekco tu, ometek tam,
»Beton« pa cuza d'narce nam.

Program odličan res oddaja
razglasna celjska nam postaja,
če šlo bo še tako naprej,
se raje radiu odpovej.

Primeren spiker, plošče fine,
da se razjočeš od miline,
se slovniče učiš lahko,
vmes ruski marši škripajo.

Ponos Celjanov so gostilne,
iz dneva v dan so bolj številne,
obrneš v to se, ono stran,
ne uideš jim, je vse zaman.

Kjer kapucini prej so bili,
so Samski dom ustanovili,
namesto maše muz'ka, ples
in kislo vino z vodo vmes.

Če vprašaš: »Kaj pa spomeniki?«,
bo v stiski marsikdo veliki,
saj parki so pripravljeni,
le kipov od nikoder ni.

Že drugič v naši zgodovini,
so v Teharjih nam zasolili,
najprej dve zvezdi, zdaj še bar,
bazen baje še — hud udar.

Ja, ja, Celjani, to smo tiči,
ki strup nobeden nas ne uniči,
za zlate celjske zvezde tri,
pri nas veselo se živi.

JEŽEK KRIMINALNA POEZIJA

Uvod

Vrziva, Pegaz, se v mogočni val,
ki pljusnil je v literaturo našo
in nektar spridil je v neslano kašo,
išoč finančnih virov skrito kal.

Vštric s prelcem se razplaja kriminal
na nežnih vejicah literature.
Divji zapad, drr-bum, smrt, avanture!
(Kdo v strip prelil bo Marksov Kapital?)

Oj, Pegaz, ti moj stari helikopter,
nič več ne bova pela o ljubavi.
Ravnajva se po reku Zob za zob! ter

predajva družno se tej šund-poplavi!
Saj vem: moralno s tem bom »padel noter«,
a ta korak morda moj žep ozdravi.

IZSILJEVALEC

Na prsih mrzlo cev pištole
začutil sem. Me strese mraz.
In z basom govori takole
pod črno masko skrit obraz:
»Za Hoja Lero! imam dve karti,
a punca ušla mi je, hudič!
To, kajpada, ni prav nič mar ti,
a nočem, da gre karta v nič.
Zdaj — smrt, al z mano v kino hiti!«

In mirno sem se dal ustreliti.

NOČNI NAPAD NA VLAK

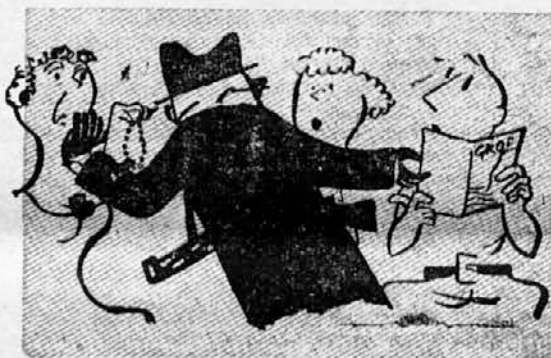
Drvi skoz noč, drvi skoz mrak
tra-tam, tra-tam,
potniški vlak.

A kar na lepem, saprabolt,
tra-tam, tra-tam,
šajba na holt.

Skoz noč grozanski krik zavor,
kot pel bi ol-
perni tenor.

In v roki strašni parabel,
stopa skoz vlak
razbojnik smel.

Denar, dragulj za mar mu nista,
če zadnji snopič
Monte Christa.

SKRIVNOSTNA GLAVA NA CESTI

O, groza, sredi ceste glava
leži kar sama. A čigava?

Tu pelje sled, poglej, poglej!
Brž za sledjo naprej, naprej!

Pripelje sled me — en, dva, tri
pred uredništvo kult. vesti.

Za mizo — čuden res pojav —
seži možakar — a brezglav.

»Kdo glavo vam je žiga-žaga?
Povejte hitro mi, za vraga!«

Brezglavi mož odgovori,
mi položaj tak razloži:

»Prevzel sinoči — rad, ne rad —
sem dramskih kritik referat.

In sam sem vrgel glavo preč,
je zdaj ne potrebujem več.«

ODA SVINJSKI NOGI

Zdaj nisi več pozabljen rekvizit,
ki v socializmu sodi v staro šaro,
tam v mračnem kotu zadaj za omaro
pred deco neobgljeno varno skrit.

Konzorciji obrisali so prah
raz tvoje ostre in požrešne zobe.
In zdelo se jim ni prav nič narobe,
ljudem za igračo dati te ta mah.

Zdaj ni več mar nam kriminalnih zmot,
ki širijo se hitro kakor plamen,
in žrejo, kar v človeku je dobrot.

Skrb za mladino zdrknila je z rámen:
Mi s svinjsko nogo krčimo si pot
v bóju za novega človeka. Amen.

ANEKDOTE

PRINCIPIELNOST

Kraljica Marija Leszinska je nekoč raz-
pravljala z maršalom Lamothom o gospe
L'Hôpital, o kateri se je govorilo, da je po-
stala ljubica nekega kneza za sto tisoč lir.
— Ne razumem, je dejala kraljica, — ka-
ko se more neka ženska prodati za sto tisoč
lir!

— Toda, veličanstvo, knez ji je dal mno-
go več.

— Četudi ji je dal milijon lir!

— En milijon? Recimo, da ji je dal dva
milijona.

— Dva milijonal Prehitro skatete s ceno!
skoraj bi že sprejela...

SALJAPIN IN CARINIK

Slavni ruski basist Fjodor Šaljapin se je ne-
koč mudil v Ameriki. Ko se je vračal v Evropo,
je imel sitnosti z ameriškim carinikom, ki mu
je prebrskal vse kovčke.

Tedaj se je obrnila neka dama k carniku:

»Ali ne poznate gospoda?«

»Zelo mi je žal...«

»Saj je vendar slavni Šaljapin, mož, ki ima
milijone v grlu!«

»Milijone v grlu?« je odvrnil carnik. »Hvala,
gospa, za opozorilo.«

Potem je dejal Šaljapinu:

»Gospod, iti boste morali z menoj na rentgen-
ski pregled.«

LAMARTINE

Francoski literat Lamartine je bil tudi
politik. Zato se mu je nekoč pripetila na-
slednja dogodba:

24. februarja 1848, med revolucijo, je udris
v njegovo palačo množica revolucionarjev in
kričala:

— Dol Lamartine! Dol izdajalec! Mi ho-
čemo njegovo glavo!

Lamartine je stopil prednje in neustrašo-
no vzkliknil:

— Mojo glavo? Gotovo bi vam bilo zelo
prav, ko bi jo zdajle imeli na svojih ramah;
potem bi bili veliko bolj mirni in pometni.

Množica se je pri tem začela smejeti in
stiskati Lamartinu roko.

TOTE uhe

NOV KOLEDAR V VUZENICI

V Vuzenici imajo na teden razen nedelje še kar tri praznike: sredo, petek in soboto. Ob teh dneh samo namreč lahko kupijo Vuzeničani sveže žemlje — druge dni jih pa njihov pek Slavko ne peče. Da bi se pa teh »zemeljskih« praznikov ljudje bolj veselili, jim speče včasih tako kisel kruh, da je celo cena 10 dinarjev za žemljo kar sladka...

PRVO NAGRADO za najboljšo in najcenejšo rešitev problema, kaj naj napravijo v Črni s hišnimi tablicami, ki so jih za časa okupacije prebarvali, da ne bi bil viden napis Črna, je dobil baje neki mariborski duhovitež, ki je predlagal: tablice naj pleskar, ki jih je za časa okupacije prebarval, sedaj enostavno premaže s črno barvo, pa bo vedel vsak tujec, ki bo hodil tamkaj mimo, da so to črnske tablice!

PRAV PASJE STA BILA VDANA kmeta Franc Jakl in Jože Curin iz Središča svoji KZ, ker sta jo takoj zapustila, čim so pričeli ljudje šušljati, da se bo preimenovala v KDZ. Pravita pa, da bosta morda vstopila nazaj v zadrugo čez kako leto, ko jima bo mlaticina vrgla toliko, da bosta lahko plačala delež, ki se je zvišal od 150 na 500 dinarjev.

NA ZELJO ljudi iz Trojan, ki se bojijo, da bi jih čitanje »Totege lista« pripeljalo h kulturnemu padcu, je uredništvo »Totege« naprosilo znanega strokovnjaka Einsteina, da napiše za prihodnjo številko za bralce iz Trojan nekaj zmešnic iz kvantne teorije. V kolikor pa cenjeni bralci iz Trojan sporočijo, da jih tudi to ne more zadovoljiti, je »Toti list« pripravljen ustreči njihovu okusu in objaviti, kar želijo, čeprav morda tudi odlomke humoresk sv. Tomaža Akvinskega ali roman Čudovito življenje sv. Marije Egipčanske v nadaljevanjih. Cenjene bralce iz Trojan zato naprošamo, naj svoje predloge pošljejo na uredništvo »Totege lista«, ki bo skušalo njihovu okusu ustreči na vsak način!

KO JE RAZSAJALA slinavka v Avstriji, so oblasti prepovedale izhajanje časopisov. Ker pa je podjetje Tobak iz Trbovelj prepovedalo trafiki v Radečah pri Zidanem mostu samo prodajanje časopisov, sklepamo, da gre v tem primeru najbrž samo za lažji primer slinavke — zaradi tobaka.

REVEŽI SO obrtniki iz Središča ob Dravi, tako da bodo prišli vsi na eno ali dve hiši. Ključavničar Ivanuša je že tako daleč, da mora z velikim dobičkom preprodajati dele za kolesa, ker bo sicer prišel samo na eno hišo. Prav tak revež je sodar Trstenjak, ki res nima denarja za davke, ker bi sicer ne mogel kupovati hiše za 700 jurjev. O čevljarjih Ladišu in Kocanu pa sploh ne moremo govoriti, ker sta reveža morala prodati še kovček, s katerim sta prišla v Središče, da sta si lahko kupila hiše. In potem se še najdejo ljudje, ki pravijo, da se da pod to oblastjo še živeti!

MARIBORSKI GOSTILNICAARJI, ki radi na deljejo Dravo v svoje sode, naj bi se raje zanimali pri Lileku Toneku iz Orehove vasi za žegnano vino, ki ima dosti lepše lastnosti kot tista navadna voda iz Drave. En liter žegnane vina vliješ v sod, pa ti ga vse leto ne zmanjka. Če ne verjameste, vprašajte Toneka samega, pa vam bo pokazal svoje rdeče vince, ki ga noče biti konca. Nekaj, kar vam ne bo hotel povedati, pa vam zaupno povemo mi: žegnano vino se mora s pravim mešati v sodu in ne v štefanu, ker v štefanu ves žegen izgine.

NI RES da frontna organizacija v Renkoveh noče delati in da je zato najslabša v okraju. Res pa je, da je najbolj disciplinirana, ker noče jemati ugleda svojim odbornikom, ki nočejo delati!

V OLNJATO VALUTO je hotel preračunati gospod Skrlec iz Radgone najemnino svojim gostcem, pa so bili preveč zabiti, da bi kaj takega kapirali. In gospod Skrlec je žalostno ugotovil, da nosači vode res niso še zreli za »zlato Ameriko«!

CIGAV JE KULTURNI DOM?

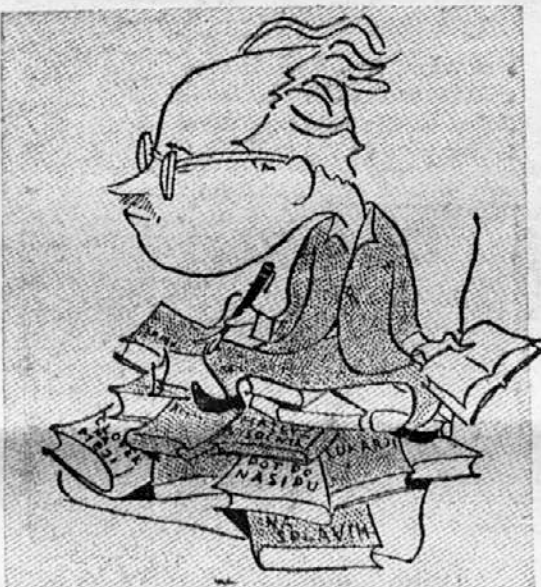
(Motiv iz Horjula)

»Zveza borcev« ga je obnovila, da bi ga v svojo last dobila, zdaj ga hoče »Partizan« imeti, »Zvezi borcev« hoče ga vzeti. »Zveza« pa ne da ga — to je jasno in prepričljivo se prekrasno. Nihče noče tukaj popustiti, nihče doma noče — dograditi.

SV. JURIJ — DESKO SKURI!

V Vidmu ob Ščavnici so se možakarji v kmetijski zadrugi zakleli pred Sv. Jurijem, da ne bodo spremenili napisa na svoji trgovini. Čeprav je sv. Jurij že zdavnaj zapustil Videm ob Ščavnici, kmetijska zadruga ne namerava tega vzeti resno. Nekateri Videmčani zato pričakujejo, da se bo ob stari tabli kmalu pojavila slika sv. Jurija, pod njo pa bodo ob večerih morda svetile lučke.

MARIPORSKI OBRAZ

Spisal romanov in dram je nešteto, vendar pero mu še nič ni izpelo. Bil na Koroškem je in kot vse kaže, vrgel se bo še na — reportaže.

Zena: Kaj, si znorel, dragi mož, spalnico razbil nam boš?

Mož: Ne razumeš tele stvarce: s tem prihranim si denarce! Stara nam bo za kurivo, to izvrstno bo netivo! Ne odpiraj mi več ust: novo kupi — na popust!

Industrija lesnih izdelkov MARIBOR

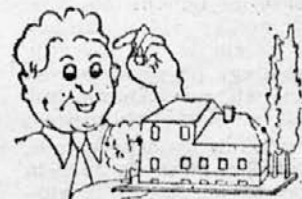
nudi v svojem STANOVANJSKEM SERVISU na Partizanski cesti in na razstavnem prostoru v času Mariborskega tedna 10% popust!

Res ne vem, ali so moji prijatelji iz »Totege« kot Vohljač in drugi ter sedaj še spoštovana gospa Burja — poljubijam Vam roko (to sem se zopet v zadnjem času naučil od galantnih Celjančkov) tudi toliko v zadregi, kot sem jaz. Nagajajo Celjani, nagajajo, da že ne vem, kje se me glava drži in kje bi začel pometati »ali po dolgem ali po čez«. V taki zadregi sem, kot zadnjič, ko sem padel v »mišnico« na peronu celjskega kolodvora. Vidite, takole gre taka reč. Kupiš peronsko in greš po malem opravku na peron. Takoj opraviš, hočeš v mesto na avtobus, pa ne moreš iz perona. Nihče te ne pusti ven, ne vratar in ne uslužbenec za železno ograjo, ki budno varujejo prehode. Moraš neprosto voljno počakati na potniški vlak — dasi nisi potnik — a šment, ko ima vlak zamudo. Končno se rešiš s potniki perona — in zamudiš avtobus. Hec, kajne!

Ker pa sem že pri mišnici, pa se malo pomnim o množičnih sestankih celjskih podgan, ki jih je že toliko, da prihajajo na obiske v spalnice, jedilnice in kuhinje brez strahu. Na Tomšičevem trgu in Razlagovi ulici imajo podgane že vpeljano dnevno »promenado«, na Stanevovi pa so postale članice društva »Rejcevi malih živali«, ker jih stranke kar iz rok pita. Sanitarna inšpekcija se zato ne zanima več, ker so podgane že »famišnarne« zadeva Celjanov.

Kar se pa inšpekcij, olepševalnih komisij, birojev in čuda nekih sličnih ustanov tiče, kot sem bral v časopisju, pa sem mnenja, da bi bilo vseeno, če jih ne bi bilo. Kar ogledate si čudoviti novorojeni stavbni »dvojček« v Tkalski ulici, ki bo vsekakor potrdil izredno znanje in okus arhitekta, raznim komisijam pa zrelostno spričevalo. Predlagam, da vila dobi ime »Spaček«.

Komaj čakam praznika zmage. Sem namreč radoveden, ali bo s spominske plošče padlim žrtvam na Trgu svobode izginil »stoletni« venec. Na traku še komaj razberemo

»slava padlim«, jaz pa moram žal pristaviti — čast oskrbnikom. Sedaj vas pa vprašam, če poznate tele glasove, bi-bi, be-be, hop-hop, hopla, fu-fu, trrrrrin-trrrrrin, itd. v raznih jačinah in višinah. Človek bi mislil, da so ti riki in kriki iz živalskega vrta, pa so le celjski kolesarji, ki vozijo brez zvonca. Pravijo pa, da bo sedaj boljše, ker stane tak goltni podvig takoj dvajset dinarjev.

Zelo sem se zadnjič začudil, ko sem srečal človeka, ki se mu očitno mudi z datumom. Kar ne more in ne more pričakati pustnih dni.

Ko bi se kalin ne skrival za firmo »Auslender«, pa ne bi prišel v Tote bukve. Tako pa — noter z njim!

Že zadnjič sem se oglašil zaradi neklih klopi. Zelo primerna in v »najboljšem« stanju pa je klop pred blagajno SAP. Da pa bo zadeva kompletna, je klopica postavljena tik za milodišeči smetnikošek. Sedaj ne vem, ali stoji klop zaradi koška ali košek zaradi klopi. Utrujeni potnik tega nima časa razmišljati, odgovorni naj pa le — upajmo do prihodnjic, ko se zopet oglasi

Vaš Cefizelj.

Šport se mi je zameril že v mladih letih, ko sem padel s kolesa in si pri tem zlomil nogo. Nato sem skoraj utonil v Dravi in od takrat mi šport ni več pri srcu. Kljub temu sem se pozanimal, če današnje dni sploh bije še kakšno športasko srce v Ptuj. Za kegljišča vem, da obstajajo in tudi njihovo prizadevanost razumem. Kegljjišča so namreč v gostilnah in si zraven tega športa lahko privoščijo tudi kak litrček. Razen vnetih kegljačev imamo tudi šahište. Da je tudi to telovadba pri nas, lahko razberete iz slike.

Zdaj so nastopili tudi v Ptuj vroči dnevi. Mestno kopališče je sicer zaprto zaradi nekih kanalov, ki tečejo prav tam v vodo in nado-budni kopalci se kopljejo na »birih«. V tisti mlakuži jih drži pokoncu samo upanje na moderno kopališče, ki ga bodo baje čez tri leta zgradili. Tri leta! Korajža velja, saj smo Ptujčani navajeni čakati in tudi nedečakati podobne stvari.

Nogomet je šport časa. Ono nedeljo sem zvedel, da bo velikanska tekma med našo »Dravo« in »Aluminijem« iz Strnišča. Govorilo se je, da bo na tekmi igrala godba na pihala in to me je pritegnilo. O godbi sicer ni bilo ne duha ne sluha, pač pa smo imeli priliko videti »aluminijevce« v novi opravi. Videlo se je, da zanje skrbi dober krojač, za katerega pa nisem zvedel ali je vpisan pri »Dravi« ali pri »Aluminiju«; zdi se mi pa, da je prizadeven član obeh društev.

Za tekmo je »Drava« poiskala vojaško pomoč, »Aluminij« pa internacionalno, tako da je cela tekma spominjala na spopad na Koreji. Z aluminijevsko lahkoto je izgubil »Aluminij« (3:2). Zmago in poraz so dostojno proslavili zmagovalci in premaganci. Ne vem, kateri so odnesli zmago pri tekmi v pitju, izgleda pa, da je bilo 0:0. Vsa stvar je izpeljala tekala.

Drugega športa pri nas v Ptuj nisem zasledil. Telovadnice so zaprte pod geslom: »Vsi v naravo!«

KRATKE NOVICE IN SPOROČILA

— V Ptuj se evropiziramo. Končno je kavarna in restavracija dobila težko iskano, zato pa primerno ime — »Evropa«. Visoki gosti morajo paziti, da z glavo ne poderejo te nove Evrope (Table namreč!)

— Ptujška godba na pihala bo imela odslej vsak četrti teden v parku namesto v godbeni-

skih prostorih. Godci imajo bele obleke, da jih lahko po končanih vajah spoznate, ko namreč ugasnejo edino luč v parku.

— Upokojenecem se ponuja prilika za postranski zaslužek. Ribič pri pošti kupuje črne črve po 35, bele pa po 20 dinarjev kilogram.

— Gledališče kljub vročini še ni končalo s sezono. Vadijo novo dramo in lahko si mislimo, zakaj so tako dramatično razpoloženi.

— Govoril sem z neko Dunajčanko, ki je obiskala tovarno v Strnišču. Izrazila je posebno navdušenje nad ogromnimi pornografskimi risbami na betonskem zidu ene nedograjenih delavnic. Te slike so seveda v veliko čast tovarni in upam, da jih ne bodo odstranili, ne da jih preje odkrije še kakšen inozemski umetnik.

— Vse sodelavce pa obveščam, da grem na oddih in bo moj namestnik Matija Šnofač, kateremu naj odslej — kot meni — zaupajo vse novice.

Čez mesec dni pa na svidenje!

Martin Vohljač, upokojenec

Nad firmo, ki tukajle dol se bliska, vsakdo, ki z njo dela, od radosti vriska. Zakaj to dogaja se, boste spoznali, ko boste to pesem tu spodaj prebrali.

Nekje podjetje je zvelo, ki večno zgubo je imelo. Naj je podvzelo kar že boji, vse »kšefte« precej vzel je zloži. A poslovodja belil glavo si dolgo je in končno pravo dobil je misel. V Maribor pobriše hitro jo kot nor, tam v Jurčičevi se ustavi in v drugo se nadstropje odpravi. Tam, kjer »KOLONIALE« piše, očisti čevlje, znoj obriše. Beseda sem, beseda tja, pogodba je že sklenjena! Dobil je robo kvalitetno, z njo trgovati je prijetno. Ta poslovodja si roke zdaj mane — trgovina gre! Prej mož vsled nekurantne robe je skoraj skoraj šel po gobe. Zdaj posle dela vse bolj prima in več skrbi nobenih nima. Če boste ga kedaj vprašali, kako je to, »KOLONIALI« veliko slavo bo zapel, češ: »Trgovina vrag bi vzel, če ne bi spomnil se na to, kje kupi dobro se blago.« Tako kot trgovina tale, store naj tudi še ostale »KOLONIALE« pa obveže se, da najboljša vas postreže.

Obmurski flikač stresa svoje

V teh pasje vročih dneh me je najprej zaneslo v LENDAVO. Ne toliko zaradi smrdljivega mestnega kopališča, kjer se lahko brezplačno naležeš srbečice ali še kaj hujšega, kot pa zaradi prelepih madžarskih napisov, ki še od okupacije strašijo po lendavskih bajtah. Občinski možje se sicer zadnje čase resno trudijo odpraviti to kulturno sramoto, pa gre vse skup bolj po polje. V mestno apoteko sem zavil natančno ob času, ko je nasajena apotekarica grobo solmaštrala svoje podrejene — in to kar pred čakajočimi strankami. Nasajeni babnici sem ponudil knjigo »O lepem vedenju« in jo brez pozdrava odkuril na cesto — za vsak slučaj. V Zdravstvenem domu pa bi moral službujočemu dohtarju spet kmalu ponuditi bonton. Možakar je namreč — ne ravno z najlepšimi besedami — odslavljal neko jetično družino, ne da bi jo pregledal. So pa baje dohtar veliko bolj prijazni do Amerikancev, ali vsaj do tistih, ki so kandidati za čez lužo. Prenočil sem v »Triglavu«, za sobo sem plačal res triglavsko ceno, za nameček pa sem dobil še celo preliubo noč muziciranje, popevke, kozljanje in druge visoko kulturne prireditve, tako da od navdušenja še očesa nisem zatisnil. Drugo jutro sem pobral okoliške sestanovale, kako kaj prenašajo to nočno godbo, pa so mi dejali, da jih ves hrup nič ne moti.

V GABERJU pa sem pri gospodu Špekulantoviču (možakar v resnici velja za špekulanta) pomagal pri zidavi nove hiše. Mož je podrl še dobro staro bajto, ker želi stanovati v novi. Možakar je namreč prekupčevalec s kisljo vodo, pri čemer zasluži mastne denarce. Zaradi lepšega pa od časa do časa tudi zadrugi (tu je namreč registriran) odrine kakšno kisljo napitnino. V DOLINI pa so se ravno pričekali zaradi nekakšnega križa, ki so ga možje — zadrugi funkcionarji — postavili iz dohodkov zadruga. Da pa bi ostal volk sit in koza cela, so gradnjo križa zrežirali na nekega zaobljubljenca, ki gradi križ za zdravje svojega jetičnega sina. Graditelj je potem res postavil križ, le da je račun plačala zadruga in to tako, da v knjigovodstvu ni ostalo niti prahu... Potem ko sem se v ODRANCIH debelo uro menil z vaškimi prekupčevalci živine, ki brez registracije zaslužio več kot vsako registrirano podjetje, sem jo mahnil v MURSKO SOBOTO. Tu se vse lišpa in čisti za »Prekmurski teden«, le na mestni park se še vedno nihče ne spomni. Tudi v Cvetkovi ulici sem moral meščanom počistiti sila smrdelne kanale, ker baje sami nimajo časa. Za slovo sem še povohal v mrhovino, ki jo naideš vzdolž obmestnega kanala, nato pa — smuk — v zadrugo KRIŽEVCE. Tu pa sem čakal debele pol ure, ne da bi me pes povohal ali pa kdo vprašal, kaj želim. So namreč duhovni gospod (tisti, ki so za 6 do 8 jurčkov zadnjič ameriške oblečke prodajali) glasno pripovedovali nekakšen vic, ki je prodajalko tako navical, da je še na stranke pozabila. Nazaj grede pa me je na cesti ustavil neki uslužbenec OLO in me zaprosil, naj za božjo voljo pogledam, kje so se izgubili njegovi dokumenti. Preklemski napirili namreč že od 1. aprila raižajo iz Kamnika v Mursko Soboto ne da bi prisneli do lastnika. Dejal sem možkarju, naj počaka na naslednji 1. april, če bo kaj. V PROSEČKI VASI sem mimogrede pobral gasilskega poveljnika glede tistih neporavnanih računov od veselice, ki so se izgubili v njegovi malhi. Mož pa se je tako razkuril, da še odgovora nisem dobil kar me je tako spekdilo, da sem pobral žila in konito in adijo...

Obmurski FLIKAČ

Čital sem, da je na športni prireditvi v Wimbledonu 200 gledalcev padlo v nezavest. V prvem trenutku sem mislil, da gostuje v Wimbledonu kaka nogometna enajstovica iz Maribora. Ko sem bolj pazljivo prečital, sem videl, da je bil to teniški turnir in da so gledalci padli v nezavest zaradi vročine.

REKORDI PADAJO...

Sedaj, ko je treba odpotovati na olimpiado v Helsinkih, so začeli naši športniki z lahkoto rušiti državne rekorde. Škoda, da ni vsako leto olimpiade in z njo zvezanega potovanja, ker bi olimpiade po par letih dosegali naši športniki na ta način po par letih dosegali naši športniki svetovne rekorde. Bojim se le, kako bo kaj z rezultati takrat, ko bo olimpiada v Jugoslaviji.

BOMBARDIRANJE SLOVENSKEGA GOLA

Slovenska nogometna reprezentanca je izgubila od državne reprezentance 0:16. Predlagam Odbojarski zvezi Jugoslavije, da spremeni odbojarska pravila tako, da se bo vsak niz pri odbojki končal pri 16 točkah in ne pri 15 točkah kot dosedaj. To pa zaradi tega, ker ne gre, da bi bil višji rezultat pri nogometnih tekmah kot pri odbojarskih.

Po omenjeni tekmi je med našim športnim občinstvom znani izrek: »Laže je priti kameli skozi uho šivanke...« bil izpopolnjen s stavkom: »... kakor ne zabiti gola slovenski nogometni reprezentanci.«

Vratar slovenske reprezentance je tisto noč po tekmi imel sledeče hude sanje:

PO BOLJŠI IGRI SMO IZGUBILI...

Po boljši igri je Odred izgubil proti Veležu v Mostarju 1:2 zaradi vročine 55°C. Baje ni na igralce Veleža vročina nič vplivala. Strokovnjaki pravijo, da poraz Odreda ni bil zaslužen, ker je bil tehnično boljši od nasprotnika, nasprotnik pa je bil baje le bolj borben in je zabil en gol več. Po mnenju strokovnjakov pa tehnika velja več od borbenosti in zabitih golov. Strokovnjaki bodo baje predlagali, da se v bodoče upošteva pri nogometnih tekmah tudi lepota igre, ker smo Slovenci znani po lepi nogometni igri.

MORSKI PES V BAZENU

Waterpolisti Ilirije II. niso hoteli v Kranju nastopiti proti Železničarju, ker so hoteli igrati z belo žogo, medtem ko jim je Železničar nudil le rjavo žogo. Časopisi so to zamerili moštvu Ilirije II. Jaz pa jim ne zamerim, ker vem za vzrok: Lahko da se v bazenu pojavi morski pes, ki pograbi, kot je znano, najprej v vodi vse kar je belega. V tem primeru bi pograbil najprej belo žogo, igralci pa bi lahko medtem izplavali iz bazena. Če bi pa žoga bila rjava, lahko pograbi najprej kakega igralca.

36 IN NE 35.

Mislil sem, da je na kolesarski dirki po Avstriji tekmovalo 35 kolesarjev. Pa sem se zmotil, ker je bil naš prvi Jugoslovian Grajzer šestintrideseti.

POCENI ZMAGA

V Mariboru je Maribor premagal Ljubljano v tenisu 15:13. Nekaj Ljubljancanov je igro

predalo zaradi odhoda vlaka. Naš lokalni časopis je naslovil tozadevni članek: »Nepričakovana zmaga v tenisu.« Lahko bi ga tudi naslovil: »Nepričakovan odhod Ljubljancanov.«

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU...

V Mariboru smo odprli krasen Branikov štadion. Defileja so se udeležili delegati posameznih klubov in sicer na vsakih 5 aktivnih članov en delegat, z izjemo teniškega kluba, ki je imel na vsakih 20 članov enega delegata. Po otvoritveni nogometni tekmi Branik:Železničar, ki jo je Branik izgubil 0:3, sta na tribuni naročila stalno mesto dopisnika Totega lista in Pavlihe. Na tej tekmi so nekateri nogometaši pokazali tudi svoje boksarske sposobnosti, ker spada na športni stadion tudi boks. Videli smo tudi catch-as-catch-can, t.j. skakanje po tujih nogah, kombinirano z brcanjem v zadnji del tujega telesa. Za vsestransko propagando je bilo torej poskrbljeno. Tudi proti Odredu je drugi dan izgubil Branik 5:1. Pravijo, da so preizkušali, če so mreže v golih dovolj trdne. Drugi zopet pravijo, da je Branik iz gole gostoljubnosti prejel v dveh dneh 8 golov. Jaz pa mislim, da je Branik izgubil obe tekmi po sili razmer. kot moramo po sili razmer plačati višjo vstopnino za artistične nastope na Mariborskem tednu, dasi gremo tja le na pokušnjo vina.

POSPEŠUJMO PLAGALNI ŠPORT

Za pospeševanje plavalnega športa skrbi tudi naše avtobusno podjetje, ker vozi na Mariborski otok pogojno, t.j. če je dovolj potnikov odnosno če ni treba odpeljati avtobus mimogrede na Tezno. Ta ukrep je baje zaradi tega, da bi ljudje v večjem številu obiskovali otok odnosno da bi si pri pešhoji utrdili noge, ki so važna sestavina plavalnega športa.

AGILEN ŠPORTNIK

»Ali se vi kaj zanimате za šport?«
»Seveda se. Za boks, nogomet, rokoborbo, sabljanje — kratko povedano — za vse.«
»Ali ni to prenaporno za vas, ko se bavite kar z vsemi športnimi panogami?«
»Niti ne, jaz vzamem vedno — sedišče.«

KEGLJAČI — POZOR!

TELEVIZIJO dobimo menda že v kratkem v Mariboru, sodijo vneti gledalci na kegljišču Branika poleg Kino bara, odkar so gostinci postavili steno skoraj tik za zaletno desko. Kakor smo pa izvedeli na merodajnem mestu pri gostincih, nameravajo napraviti gostinci kar domač televizijski oddajnik na kegljišču tako, da bodo kar v steno izvrtali luknje, ki bodo tudi numerirane, in pri teh luknjah bodo lahko gledalci kar spremljali celoten potek kegljanja. Izum pa še ni bil razstavljen na Mariborskem tednu, ker ga tehnično še izpopolnjujejo.

METANJE NA SLEPO bodo začeli trenirati mariborski kegljači, če hočejo, da bodo dosegli na domačih kegljiščih zaradi stalne zavese dima vsaj — planko!

SRAMEŽLJIVI so mariborski kegljači, zato raje ne objavljajo vabil in lepakov za svoja tekmovanja. Edino v »Toti list« imajo še toliko zaupanja, da so mu poslali tole v objavo. Hudožbež sicer pravijo, da samo zato — ker jih nič ne stane!

Olimpijska vožnja

Aljoša, če bi vedel, da bo toliko funkcionarjev potovalo z nami iz Moskve v Helsinkih, bi raje ostal doma.

Če se avto tvoj pokvari,
če razbit je kamion,
nič ne jezi se, le hitro
ta zavrti telefon:

28-40

Ta avto, ki kaže vam slika ga tale,
je zadnjič postal kandidat že za Zale:
na lepem je crknil, sred ceste obstal je,
šofer ga je gledal in rekel: »Na zdravje!
Pokvarjen motor je, drobovje je gnilo,
s to kračo po svet se ne bo več vozilo!«
Tedad pa po cesti privozi kolega
in — kakor bi mignil — se reši zadrega:
kar hitro, popeljeta zbito vozilo
tja k »Avtomehaniki« v popravilo.
Za tako so reč tam zares strokovnjaki
in kos so ti mojstri že vsaki napakili!
Zdaj avto popravljen bo kmalu in cel,
in spet bo po cestah veselo brnel!

MESTNO OBRATNO PODJETJE

„Avtomehanika“

MARIBOR, MASARYKOVA CESTA 17

Sršen:

Marijskim nogometašcem

Čestitamo vam h krasni igri,
pretepali ste se kot tigri!

Res: »nežno«, »bratsko« ste igrali,
»prijazno«, »vljudno« ste se klali!

Igrali ste v »športnem duhu«:
po nogah, glavi in trebuhu.

Vi veste, kaj je disciplina:
tako divja samo živina.

Odličen vtis ste zapustili,
ko ste tako se divje bili.

Če še se to zgodi — za kazen
vas stadion sprejel bo — prazen.

Sam se koljite med sabo,
če niste za drugačno rabo.

Ni nogomet vse kar se brca,
za to duha je treba, srca!

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije. Poverje-
ništvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgo-
voren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava
Maribor Koprska ulica 8/II — Telefon 29-07
— Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-51
Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mari-
borska tiskarna

AVTOOBNOVA MARIBOR

VRŠI POPRAVILA VSEH MOTORNIH VOZIL V REPUBLIKEM IN
ZVEZNEM MERILU — NADOMESTNI DELI — SPECIALNO BRUSE-
NJE MOTORNIH GREDI IN MOTORNIH BLOKOV — VLIVANJE IN
VRTANJE LEZAJEV — OBDELAVA VSEH VRST BATOV

MLINSKA UL. 13
Telefon šte. 28-65.

Čeprav je pozna ura,
ob 14. in pol
bo avto že popravljen
in spet bo kakor nov.
Če treba, kaj dodamo,
pri nas se vse dobi,
vijak, akumulator —
bodite brez skrbi.

Najboljše **AKUMU-
LATORJE** imamo pri
»**VESNI**« na
Tržaški cesti št. 16.
Telefon šte. 25-07.